

Hétfő este a G. Caféban **Sipos Tibor**, a Közlekedéstudományi Intézet Nonprofit Kft. szakembere tartott előadást a Szekler Teker meghívására.

Még az előadás előtt Simon Szilárd szervező vázolta a Szekler Teker idei eredményeit, köztük kiemelve [a kerékpáros pikniket](#), az első olyan eseményt, amelyben a városháza is támogató partnerként volt jelen. Ez volt az előzménye az első, [általuk kezdeményezett kerékpártámasz felállításának](#), amelyben szintén partner volt a székelyudvarhelyi polgármesteri hivatal.

A rövid áttekintő után Magyarországról meghívott előadó következett. Sipos Tibor elmondta, cége főleg nagyobb beruházásoknál végez közlekedésbiztonsági hatástanulmányokat. Az előadó az interaktivitás jegyében a közönségnek feltett kérdések és az azokra adott válaszok alapján fogalmazta meg, miként is kell megtervezni egy bicikliutat vagy hálózatot.

Mi a cél?

– érkezett az első kérdés. Mielőtt bárminek is nekifogunk, fontos megválaszolni, hogy tudjuk, merre induljunk. A továbbfejlesztés, az újítás, hálózatépítés mellett olyan szempontot is említett, mint [a nemzetközi szinten épülő EuroVelo](#) bicikliút-hálózatba való bekapcsolódás. Bár ez helyi szinten egy távoli projektnek tűnhet, hosszútávon mindenképp érdemes mérlegelni a lehetőségeket, ugyanis **az EU-s pályázati pénzek is könnyebben elérhetőek, ha egy nagyobb hálózat részei vagyunk**. És ezzel elérkeztünk az előadó által megfogalmazott második kérdéshez:

Miből valósítjuk meg?

Ez már egy nehezebb kérdés, mert az azért konkrét összegek említése nélkül is nyilvánvaló, hogy egy szabványoknak megfelelő, biztonságosan kiépített kerékpárút-hálózat még egy Udvarhely méretű városban is **jelentős anyagi vonzattal jár**. A kivitelezést megelőző hatástanulmány(ok) elkészítése is a kijelölt terület nagyságától, forgalmi összetettségétől függően több ezer eurós nagyságrendű összegbe kerül. Tibor szerint mindenképp érdemes pályázni, hiszen most az EU kifejezetten támogatja a kerékpárosinfrastruktúra-fejlesztéseket.

Az előadó szerint gyakori probléma, hogy egy adott szakaszon elkészítenek egy bicikliutat, ami még ha szakszerűen és biztonságosan is lett kivitelezve, csak egy része a későbbi teljes hálózatnak. **Az emberek mégis azt várják, hogy teljesen megoldja a kerékpáros problémákat**. Mivel ez értelemszerűen nem fog bekövetkezni, könnyen kialakul az a közhangulat, hogy minek építeni további bicikliutat, ha az semmire sem jó. Az előadó ezért gondolja fontosnak, hogy meg kell válaszolni azt a kérdést is, hogy:

Milyen hasznunk lesz az elkészült fejlesztésből?

Sőt, hogyan lehet kimutatni a társadalmi hasznosságát? Itt kapcsolódik **a közlekedés lemodellezésének fontossága**

, a gyakorlati megoldások kitalálása. Néhány rövid animáción mutatta be, miként is néz ki egy adott útkereszteződés vagy akár egy teljes útszakasz lemodellezése, forgalomszimulációja.

Egyik hatásos módszerként javasolta a zónásítást, ami azt jelenti, hogy

az adott települést zónákra kell osztani

. Ez után fel lehet mérni, hogy a zónák közt mekkora az átjárás, és hol vannak azok a csomópontok, ahol a legnagyobb a találkozás. Ez követően már helyszíni statisztikák alapján lehet a gyakorlati megoldásokat kitalálni.

Ezután néhány baleseti és egyéb statisztikát vázolt az előadó, de annyira nem hozták lázba a jelenlévőket a magyarországi számok. Végül, előkerültek a rossz példák, azaz hogyan ne csináljunk bicikliutat, -sávot, vagy -nyomvonalat. Az oszlopokkal, kacifántos és használhatatlan megoldásokkal tarkított biciklis közlekedő felületek mosolyt csaltak a jelenlévők arcára.

Az előadáson többek közt olyan fontos információk is elhangzottak, mint a biztonságos kerékpározás három fő tényezője: az infrastruktúra, a kerékpár és a kerékpáros. Ebből is a legfontosabb a kerékpáros, **ezért is kell a gyerekek képzésre nagy hangsúlyt fektetni**.

Az előadás után nyílt beszélgetés alakult ki, amelyben több helyi önkormányzati képviselő és a polgármesteri hivatal alkalmazottai is részt vettek. **Jakab Mária** műépítész, az urbanisztikai osztály munkatársa és **Tikosi**

László

műszaki igazgató jelezték, örülnek, hogy végre van egy civil szervezet, akikkel partnerként tudnak együttműködni, és nem csak a bírálatot kapják. Úgy vélik, most elkezdődött a közös munka, amelyben kölcsönös segítséggel lehet eredményeket elérni.